

[Finansministeren.]

Spørgsmaalet om Jordbeskatningen i øvrigt, Grundskyld er jo, som det er sagt i Regeringens Udtalelse, et Anliggende, til Behandling af hvilket man har til Hensigt at nedsætte den bebudede særlige Kommission.

Med denne Bemærkning tror jeg ogsaa, jeg har gjort en faktisk Bemærkning til det, som maa være væsentligt for det ærede Medlem Hr. Starcke, og jeg finder ingen Anledning til yderligere at forlænge Diskussionen paa dette Punkt.

Jeg maa maaske lige gøre en enkelt Bemærkning til, idet en af de ærede Ordførere fremsatte visse Betragtninger om, hvorvidt Stigningen i Spiritusomsætningen var sket paa Restauranter eller i Detailforbruget. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, der fremførte dette. Jeg skal derfor give den Oplysning, at i 1938 androg efter den Opgørelse, der foreligger for mig, Salget i Restaurationer, altsaa Forbrugernes Udgift, 126 Mill. Kr., medens den i 1946 var 368 Mill. Kr. (*Aksel Møller*: Med eller uden Skat?). Med Skat. Forbrugernes Udgift. I 1938 udgjorde Detailsalget 138 Mill. Kr., medens det i 1946 udgjorde 392 Mill. Kr. Saa vidt jeg i Hast kan overse Forholdet mellem disse to Tal, ligger det vel saaledes, at de er steget nogenlunde i samme procentvise Forhold.

Jeg skal med disse Bemærkninger takke de ærede Ordførere, der har givet Lovforslaget deres Tilslutning.

Gustav Pedersen: Jeg havde ikke regnet med, at det skulde være nødvendigt i Forbindelse med et Forslag, der kun har en Løbetid paa 3 Maaneder, at optage en almindelig finanspolitisk Debat. Jeg skal ikke lade mig friste til at gaa videre ind i en saadan, men jeg ønsker dog at gøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen i Anledning af hans Udtalelser om Forskydningen fra de indirekte til de direkte Skatter.

Det er rigtigt, at der fra 1938 til 1945 er sket en væsentlig Forskydning fra de indirekte til de direkte Skatter. Jeg gør dog opmærksom paa, at det var ikke noget, der begyndte under Krigen; det er en Linie, der har været fastholdt lige fra Begyndelsen af 30'erne, da man, saa vidt det var gør ligt, og saa vidt de politiske Forhold tillod det, gik i Gang med at udbedre det Misforhold, der tidligere var mellem indirekte og direkte Skatter. At Udviklingen saa tog stærk Fart under Krigen, er en naturlig Ting, alene paa Grund af den stærke Forskydning, der skete i Værdierne, hvorved den højere Procent-

sats kom til at omfatte et betydeligt større Antal Indtægter end tidligere. Men jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen har Ret i, at det skulde være en prisværdig Opgave nu at søge at skrue Udviklingen den anden Vej igen.

Det er nemlig ikke saaledes, at man ikke i vid Udstrækning har udnyttet de indirekte Skatter. Vi maa gøre os klart, at naar man er kommet til Kulminationen af de klassiske Skatteobjekter, de, som har et meget bredt Grundlag, og som er let kontrolable, saaledes som Tilfældet jo er med Spiritus, Tobak og Benzin, naar man har udnyttet omtrent, hvad det er muligt at udnytte, saa kommer man til Skatteobjekter, som baade er vanskelige at kontrolere — jeg kan blot henvisse til de Forhandlinger, der har været om Pelsskatten —, og hvor Skatten, hvad der i og for sig er værre, ofte rammer ret tilfældigt, selv om den rammer et afgjort Luksusforbrug, somme Tider rammer et Nødvendighedsforbrug. Det er jo saadan, at man inden for de forskellige Varegrupper ikke altid er i Stand til at adskille Luksus fra Nødvendighed; inden for den meget omfattende Tekstilvaregruppe er det helt umuligt.

Derfor risikerer man, hvis man skal udnytte de indirekte Skatter yderligere med Beløb, der virkelig betyder noget, at man kommer til at ramme dels i Flæng og dels uretfærdigt. Det betyder selvfølgelig ikke — det vil jeg gerne understrege, jeg har sagt det og skrevet det ogsaa tidligere —, at man kan undgaa at ramme de mere jævne Indtægter, for det er givet, at hvis man skal have de meget store Beløb, kan man ikke nøjes med at tage Pengene hos en lille Del af Befolkningen, men selv om det medfører en Byrde længere nedefter, maa vi dog tage i Betragtning, at den bør være nogenlunde ligelig, og man bør i hvert Fald saa vidt muligt undgaa at ramme et Forbrug, hvor man rammer enten tilfældigt eller helt ved Siden af.

Derfor vil jeg advare imod at tro, at det nu skulde være muligt at skrue Udviklingen tilbage igen, altsaa forsøge paa at foretage en Forskydning fra direkte til indirekte Skatter i det Tempo, hvori det er sket i de sidste to Aar. Hvis det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen igen blev Finansminister, tror jeg, han vilde opdage, at det vilde være uhyre svært at finde fornøden Forstaaelse hos dem, der nu engang skal være med til at føre Skattelovene igennem i dette Ting — jeg synes, det ærede Medlem allerede har haft Erfaring i saa Henseende. En Del af disse Spørgsmaal kommer vi for øvrigt tilbage til senere, jeg har kun ønsket